

Le Chabbat de

RABBI NA'HMAN

de Breslev

MISHPATIM

INSPIRÉ DU
LIKOUTEY HALAKHOT,
L'ŒUVRE DE RABBI
NATHAN

📖 **כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֶׁנֶּאֱדָף רֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחִדַּלְתָּ מֵעֹזב לוֹ עֹזב תַּעֲזֹב עִמּוֹ ... (כג, 67)**

Lorsque tu verras l'âne de ton ennemi ployer sous son fardeau, ne le laisse pas, secours-le... (23, 5)

וְזֶה מִרְמֵז בְּמַעֲוֵה הַנִּי"ל כִּי שׁוֹנֵא פִּרְשׁוֹ רַבּוּתֵינוּ ז"ל שֶׁזֶהוּ מִי שֶׁרָאָה אוֹתוֹ שֶׁעֵבֶר עֲבָרָה וְזֶהוּ בְּחִינַת רֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאוֹ כִּי מִתְגַּבֵּר עָלָיו כְּבֵד הַמִּשְׁאוֹי שֶׁהוּא הַמִּשְׁאוֹי שֶׁל עֵזוֹ וּמַחֲמַת זֶה הוּא רֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאוֹ כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לוֹ לִשָּׂא כָּלֵל מִשְׁאוֹי כּוּז.

C'est ce que nous indique cette mitsva, car l'ennemi - nos Maîtres ont expliqué que c'est celui qu'on a vu transgresser un interdit divin. C'est ce qui correspond à "ployant sous son fardeau", car le poids de sa charge s'acharne contre lui - en fait le poids de ses fautes, ce qui le fait ployer par sa lourdeur, et qui lui est insupportable.

וְזֶהוּ כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֶׁנֶּאֱדָף רֹבֵץ וְכוּ' כִּי הַתְּגַבְרוּת הָעֵזוֹן הוּא בְּבַחֲיַנַּת הַחֲמוֹר וְרוּחַ הַבְּהִמְיוֹת כִּי בְּשִׂמְתֵּגְבֵר חֵם וְשִׁלּוּם הַמִּשְׁאוֹי שֶׁל עֵזוֹ אֵינוֹ נִקְרָא בְּשֵׁם אָדָם כִּי עֵקֶר הָאָדָם הוּא הַדַּעַת רַק הוּא בְּחִינַת תְּיָה בְּדַמּוֹת

נִמְצָא שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְקַיֵּם מִצְוֹת גְּמִילַת חֶסֶד וְהַלְוֹאת חֵן הַרְבֵּה מְאֹד בְּכֹל שְׁעָה, וְכִמוֹ כֵּן אֲנוּ הַיְבִיבִים לְהַתְדַבֵּק בְּמִדּוֹתָיו לְרַחֵם עַל הָעֲנִיִּים, וְלְהַלְוֹת לָהֶם וּלְבַלִּי לְהִיּוֹת לוֹ כְּנוֹשֵׂה,

Il se trouve donc que l'Eternel béni-soit-Il réalise la mitsva de bienfaisance et de prêt, de nombreuses fois et à chaque instant; et nous-même qui avons pour règle de copier Ses qualités, devons compatir envers les indigents, leur prêter, et ne pas nous comporter comme des créanciers,

כִּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֵינוֹ נוֹגֵשׁ אוֹתֵנוּ, וּמֵאֲרִיף לָנוּ זְמַן אַחֵר זְמַן זְמַנִּים מִוְבָּא, עַד שֶׁנִּסְלַק לוֹ מֵעַט מֵעַט עַד שֶׁנִּסְלַק אֶת הַכֹּל. (לְקוּמֵי הַלְכוֹת - הַלְכוֹת הַעוֹשֶׂה שְׁלִיחַ לְגַבּוֹת חוֹב ב' - אוֹת כ"ב לְפִי אוֹצֵר הִירָאָה - צַדְקָה - ס"ח)

comme l'Eternel béni-soit-Il qui ne nous presse pas de rembourser notre dette à son égard, et qui nous donne suffisamment de temps, afin de nous permettre de rembourser petit a petit nos obligations, jusqu'à ce que nous remboursons le "prêt" dans son intégralité.

[tiré du Likoutey Halakhot - Ha'Ossé Chalia'h légabot 'hov - 2, 22 selon le Otsar haYirea - Tsédaka 68]

📖 **אִם בָּסַף תִּלְוֶה אֶת עַמִּי** ... (כב, 24)

Si tu prêtes de l'argent à mon peuple... (22,24)

כִּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הָיָה מְקַיֵּם עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד בְּתוֹרַת הַלְוָאָה וּגְמִילַת חֶסֶד מִיּוֹם הַבְּרִיאָה עַד יוֹם מָתַן תּוֹרָה,

De même que, depuis le début de la création et jusqu'au don de la Torah, l'Eternel béni-soit-Il maintenait Son monde par simple bonté, dans un état assimilable à un prêt par générosité,

וְגַם עֵבְשׁוּ בַּעֲת שְׁעוֹבְרִין עַל רְצוֹנוֹ חֵם וְשִׁלּוּם הָיָה רָאוּי שֶׁיִּחְזַר הָעוֹלָם לְתִהוֹ וְבוֹהוּ,

Et maintenant également, lorsqu'on transgresse Sa volonté, Dieu préserve, le monde aurait dû revenir à un état de tohu-bohu,

וְאִזּוֹ מִתְקַיֵּימִין רַק בְּחֶסֶדוֹ בְּבַחֲיַנַּת הַלְוָאָה, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לוֹ זְמַן עַד שֶׁיָּשׁוּב וְיִשְׁלַם אֶת חוּבוֹתָיו מֵה שְׁנַת־חַיִּב הָאָדָם עַל-יְדֵי עוֹנוֹתָיו.

Alors, ce qui nous maintient c'est uniquement Sa bonté, assimilable à un prêt, car l'Eternel béni-soit-Il donne du temps à l'individu, afin qu'il se repentisse et règle les dettes qu'il a contracté à cause de ses fautes.

s'acharne le fardeau de la faute et qui ne parvient pas à privilégier sa Spiritualité, alors la parnassa lui vient avec difficulté et au prix d'efforts épuisants et sans nombre, comme dans le verset: "Le peuple se dispersait pour la recueillir" - "bêtement", comme des bêtes. Alors, "on l'écrasait sous la meule ou on la pilait au mortier etc", ce qui évoque les difficultés de parnassa pour celui qui ne s'est pas défait de son souffle mécréant, au détriment de la Spiritualité, comme rapporté dans le Saint Zohar...

(tiré du Likoutey Halakhot - Périka vé-té'ina 2)

insupportable.

כי כל אחד מחיב להשתדל להשיג על חברו לדבר עמו ביראת שמים להוציאו מהמשאוי הכבד של עונות שהוא כבד מכל המשאות שזה עקר הרחמנות, וזהו עוב תעוב עמו...

Et chacun aura pour obligation de s'efforcer envers autrui, lui parlant de la Crainte Divine, afin de le libérer du lourd fardeau de ses fautes, plus pesant que tout. C'est cela la véritable pitié, c'est ce que signifie "aide-le, soutiens-le etc"

ומי שזוכה לצאת ממשאוי הכבד של עונות וזוכה לדעת, כמו כן פרנסתו מעופפת לו בנקל כי משם עקר הפרנסה.

Et celui qui parviendra à se libérer de la lourde charge de ses fautes, et accèdera au monde de la Connaissance et du Spirituel, alors celui-là s'assurera une subsistance [parnassa] aisée, qui lui parviendra sans difficulté, car c'est de là qu'elle est issue.

וכן להפך חס ושלום מי שמתגבר עליו חס ושלום המשאוי של עון ואין בו דעת חס ושלום אזי פרנסתו באה לו בכבדות גדול וביגיעה גדולה מאד, בבחינת: שטו העם ולקטו — בשטותא, אזי וטחנו ברחים או דכו במדכה, שזה בחינת כבדות הפרנסה למי שלא גרש הרוח שטות, כמוכא בזהר הקדוש שפרמו על כבדות הפרנסה למי שאין בו דעת... (לקוטי הלכות - הלכות פריקה ומעינה ב')

Mais, au contraire et à Dieu ne plaise, celui sur lequel

אדם כמבאר במאמר "כי מרחמם ינהגם" (לקוטי מוהר"ן ב' - סימן ז') עין שם.

C'est cela "Lorsque tu verras l'âne de ton ennemi ployer etc", car l'acharnement du péché s'apparente à la matérialité et au souffle de la bestialité; car lorsque se renforce, à Dieu ne plaise, le fardeau de la faute, alors l'individu perd son qualificatif d'être humain, l'homme se définissant essentiellement par rapport à son esprit, il ressemble donc davantage à un animal aux apparences humaines, comme relaté dans le Likoutey Moharane, tome II, enseignement 7.

וזהוהיה התורה על כל אחד שיראה את חברו שהתגבר עליו חס ושלום המשאוי של עון כי רק זה נקרא משאוי כנ"ל,

Et la Torah a prévenu chacun d'entre nous, nous enjoignant de prendre soin de notre prochain, lorsque le fardeau de ses fautes pèse sur lui, à Dieu ne plaise,

אזי אסור לו להעלים עין רק מפל עליו לרחם על חברו ולעזר לו לקיים עוב תעוב עמו כי זה מפל על כל אחד מישראל לרחם על חברו ברחמנות האמתית הגדול מכל מיני רחמנות,

Il ne doit pas alors s'en détourner, au contraire, il lui appartient de compatir à son égard et de l'aider, afin d'accomplir le commandement divin "aide-le, soutiens-le", ce qui est une obligation pour chaque Juif, compatir à l'égard de son prochain, d'une pitié véritable, au-dessus de toute autre compassion,

דהינו לעזר לו לפרק מעליו המשאוי הכבד של עון אשר אי אפשר לו לשא כלל משאוי כבד כזו.

En fait, l'aider à se débarrasser de son lourd fardeau - celui de ses fautes, car ce poids lui est

"Le Chabbat de Rabbi Nachman de Breslev"

054-8429006 (Méir)

Soutien financier en Israël: compte postal 89-2255-7

Compte Paypal associé à l'adresse e-mail
Shabat.breslev@gmail.com

Cours vidéo en français: www.nahmanmeouman.com